

Fråga om vilken kommun som hade huvudansvaret för socialtjänstens långsiktiga behandlingsinsatser beträffande en person som saknade fast bostad och som rörde sig mellan olika kommuner

Socialtjänstförvaltningen, Enheten för hemlösa, i Stockholms kommun framförde genom förvaltningschefen AA och enhetschefen BB klagomål mot Socialnämnden i Nacka kommun angående hur nämnden hanterat ett ärende rörande CC som hade allvarliga drogproblem och var bostadslös. De anförde följande.

CC, född 1967, har varit aktuell i Nacka kommun sedan många år. Familjen blev vräkt i Nacka då han var 16 år och han har varit bostadslös sedan dess. En rad insatser har skett från socialtjänsten i Nacka under årens lopp. CC har allvarliga drogproblem och hans vårdbehov är akut. CC kontaktade Enheten för hemlösa den 16 augusti 2002 och ville ha hjälp med att komma till rätta med sitt missbruk. Enheten hjälpte honom att kontakta socialtjänsten i Nacka som avvisade honom. Sedan dess har enheten vänt sig till Nacka socialtjänst vid ett otal tillfällen för att få den att bistå CC. Nacka kommun har med olika argument nekat att hjälpa honom. Under tiden har hans hälsotillstånd förvärrats. Enheten vände sig då till Länsstyrelsen i Stockholms län för att få ett klargörande vad gäller ansvarsfrågan och har i avvaktan på länsstyrelsens besked bistått CC med plats på härbärg och matpengar. Den 10 oktober 2002 meddelade en tjänsteman vid länsstyrelsen att man ansåg att Nacka kommun hade ansvaret för att bistå CC.

Den 31 oktober 2002 gjordes en LVM-anmälan av Katarina närpolis till Nacka kommun. Kommunen skickade emellertid anmälan vidare (utan ankomststämpel) till Katarina-Sofia stadsdelsförvaltning i Stockholms kommun. Stadsdelsförvaltningen skickade i sin tur anmälan till Enheten för hemlösa. Anmälan inkom till enheten den 14 november 2002. Då CC:s hälsotillstånd förvärrats under hösten har Enheten för hemlösa informerat sina fältarbetare om att de skall försöka finna CC och transportera honom till ett sjukhus.

AA och BB hemställde att JO skulle förtydliga ansvarsfördelningen mellan olika myndigheters och kommuners socialtjänst då Enheten för hemlösa dagligen ställdes inför dessa frågeställningar eftersom många hemlösa tar sig till Stockholm där härbärgena finns.

Inledningsvis rekviderades Länsstyrelsens i Stockholms län handlingar i ärende 2123-02-64581. Socialnämnden i Nacka kommun anmodades därefter att göra en utredning och yttra sig över vad som framfördes i Socialtjänstförvaltningens i Stockholms kommun anmälan till JO. I nämndens yttrande, som är undertecknat av ordföranden i socialnämnden DD och socialchefen EE, anfördes i huvudsak följande.

Enheten för bostadslösa i Stockholm har i en skrivelse till JO önskat ett förtydligande av ansvarsfördelningen mellan olika myndigheter och socialtjänster. (Bilaga 1) *Bilagorna här utelämnade, JO:s anm.*

Vad avser beskrivningen i ärendet som anmälaren lämnat har handläggaren på Beroendemottagningen i Nacka en delvis annorlunda bild:

Senaste insatsen för CC:s missbruk upphörde den 11 juni 2002 då han avbröt en institutionsbehandling. Försök gjordes för att förmå honom att återuppta behandlingen på institutionen genom att erbjuda ny avgiftning på Mariapolikliniken, men CC tog inte emot den hjälpen.

Därefter kontaktade han vid enstaka tillfällen, per telefon, Nackas socialjour med begäran om logi för natten. Jouren bedömde dessa situationer som akuta och tog därför inte ställning till vistelsebegreppet, varför han beviljades härbärgeboende i Stockholm. Endast vid ett fåtal tillfällen utnyttjade han dessa erbjudanden. Enligt egen uppgift har CC hela tiden vistats i Stockholm.

När CC kontaktade Enheten för hemlösa i Stockholm i augusti har han sedan en längre tid endast uppehållit sig i Stockholm. Detta enligt hans egna uppgifter och enligt uppgifter från Uppsökarna på Hållpunkt Maria, med vilka handläggaren på Beroendemottagningen har haft kontakt. CC har inte heller varit synlig i Nacka vid något tillfälle.

Enheten för hemlösa hävdar att socialtjänsten i Nacka, ”med olika argument nekat hjälpa CC”. Nacka kommun har aldrig nekat dem som vistas i kommunen hjälp.

Vid kontakt med Länsstyrelsen 10 oktober 2002 ansåg handläggaren FF att CC borde tillhöra Nacka eftersom man vid några tillfällen beviljat natthärbärge genom socialjouren. Han poängterade dock att detta är en fråga som inte har ett självklart svar. Länsstyrelsen kan endast lämna rekommendationer. I ett försök att bryta detta dödläge beviljades CC då boende på härbärge i Stockholm. Detta gjordes som ett försök att komma i kontakt med CC under dagtid. De platser som då stod till hans förfogande utnyttjade han inte. Samtidigt meddelade enhetschefen handläggaren på Beroendemottagningen att om CC hör av sig skall han erbjudas en tid för utredning. Inte vid något tillfälle hördes han av.

Den 31 oktober 2002 görs en LVM-anmälan av Katarina närpolis, som enligt chefen för Katarina npo skickas direkt till Katarina-Sofia stadsdelsförvaltning, där den också är ankomststämplad den 1 november 2002. Alltså inte till Nacka kommun som felaktigt uppges i skrivelsen från Enheten för bostadslösa. Anmälan faxas den 7 november 2002 till Nacka av LVM-handläggaren GG på stadsdelsförvaltningen, eftersom CC är skriven i Nacka. Handläggaren vid Beroendemottagningen meddelar sektionschefen på Enheten för bostadslösa skriftligen att CC inte uppehållit sig i Nacka på mycket länge, inte utnyttjat erbjudandet om härbärge eller på annat sätt sökt socialtjänsten i Nacka. LVM-anmälan sändes 13 november 2002 med post till Enheten för bostadslösa i Stockholm.

Socialtjänsterna i Nacka kommun och i Stockholm har uppenbarligen olika tolkning av vistelsebegreppet, vilket kan få stora konsekvenser för hela socialtjänsten.

Därför skickas den 4 december 2002 en skriftlig förfrågan till Länsstyrelsen från Nacka med begäran om ett klarläggande av vistelsebegreppet. (Bilaga 2) Något svar på denna skrivelse har ännu inte kommit.

Det finns idag ingenting som knyter CC till Nacka. Han har vid flera tillfällen gett uttryck för att Stockholm nu är hans hemort och att han vill tillhöra Enheten för hemlösa. Han är känd av såväl Stockholms socialjour som landstingets uppsökarverksamhet vid Maria Beroendecentrum. De träffar ofta på honom i Stockholms innerstad.

På uppmaning från Enheten för hemlösa kontaktade CC. Beroendemot-tagningen i slutet av november 2002. Han begärde subutexbehandling. Vid utredningstillfället framkom inget som avvek från tidigare ställningstagande angående vistelsebegreppet. Han meddelades därför avslag med hänvisning till att han vistas stadigvarande i Stockholm och därför bör söka bistånd hos Enheten för Bostadslösa. (Bilaga 3) Kopia på beslutet sändes även till Enheten för hemlösa.

Nacka socialnämnd anser att Stockholm i detta fall försöker kringgå socialtjänstlagen med hjälp av Länsstyrelsen och anmälan till JO. Det är uppenbart att Stockholm här försöker få ett prejudikat som skulle undanta Stockholms kommun från vistelsebegreppet i socialtjänstlagen och därmed få Nacka (och andra kommuner) att betala vård för en klient som för länge sedan lämnat en tidigare vistelsekommun. I socialtjänstlagen 2 kap. 2 § är vistelsebegreppet tydligt och klargörs i Svenska Kommunförbundets kommentarer till lagtexten från 2002-01-01: "Huvudregeln är att vistelsekommunen har det yttersta ansvaret för att de som vistas i kommunen får sina behov tillgodosedda. Ansvaret gäller både de som är bosatta där och de som vistas i kommunen."

Enheten för hemlösa fick ta del av remissvaret och anförde, genom AA och BB, i ett yttrande till JO följande.

Socialtjänstförvaltningen beslutade sig för att anmäla Nacka socialtjänst, då vi anser att Nacka inte tar ansvar för sina kommuninvånare som i detta fall är i stort behov av långsiktig behandlingsinsats. De avvisar honom trots hans hemlöshet och kännedom om hans mycket dåliga hälsa, samt köper platser på Stockholms härbärgen för att sedan hänvisa till vistelsekommunbegreppet; vår uppfattning är att detta strider mot socialtjänstens intentioner.

Angående Nackas påstående om att CC inte kan knytas till Nacka

CC är känd hos socialtjänsten i Nacka sedan han var 16 år, då han och hans mor blev vräkta från sin lägenhet i Nacka kommun. Han är heroinmissbrukare och har fått flera insatser av socialtjänsten i Nacka, bl a LVM-vård. Han avbröt en vistelse på behandlingshem den 11 juni 2002. CC har begärt att få ut sina journaler från socialtjänsten i Nacka (bilaga 1, *bilagorna här utelämnade, JO:s anm*) och har fått journalerna för 2002 skickade till sig i september samma år. CC har lämnat sina journaler till Enheten för hemlösa för att få hjälp att hävda sin sak gentemot Nacka.

Det som kan utläsas av dessa journalanteckningar är, att Nacka kommun under 2002 beviljat CC inackorderingshemmet Linden och Lönnen, härbärgena Bostället och Frälsningsarmén samt korttidsboendet på det senare härbärget som ligger i Midsommarkransen. Alla dess ställen ligger i Stockholms stad, liksom även sjukhusen S:t Görän och Mariakliniken. Det är förståeligt att Nacka använder sig av dessa ställen, eftersom de själva helt saknar akuta boenden för sina hemlösa klienter. Av samma journaler går att utläsa, att CC beviljades nattlogi på Bostället 020805, alltså upphörde inte bistånd eller insatser den 11 juni som Nacka hävdar. Inte heller har enbart socialjouren i Nacka beviljat logi på härbärgena i Stockholm utan det har även handläggare på socialkontoret i Nacka gjort. Sammanlagt har han beviljats 25 nätter på härbärke i Stockholm av Nacka, sedan han avvek från Rockesholms behandlingshem. Den 15 augusti ansökte CC om hjälp till bostad och subutexbehandling hos handläggaren i Nacka. CC:s handläggare hänvisade då honom till Enheten för hemlösa, med motivet att han vistas i Stockholm och nu börjar vår tvist om CC:s tillhörighet.

Länsstyrelsens bedömning

Chefen för beroendemottagningen i Nacka, HH, och chefen för mottagningen på Enheten för hemlösa, JJ, kom i mitten på september överens om att låta Länsstyrelsen avgöra vilken kommun som ska anses vara ansvarig för CC. Länsstyrelsen lämnade muntligt svar den 10 oktober och ansåg då att Nacka skulle fortsätta att vara ansvariga för CC genom att de haft en långvarig behandlingskontakt med honom. Detta innebar att Nacka omprövade sitt avslagsbeslut och beviljade CC bistånd till härbärgesplats (ett härbärge i Stockholm). Eftersom CC var inne i ett mycket aktivt missbruk dök han inte upp på härbärget och kontaktade varken Nacka socialtjänst eller Enheten för hemlösa, vilket är ett vanligt beteende för en aktiv narkoman.

Den 31 oktober gjorde polisen en LVM-anmälan, som troligtvis skickades till Katarina-Sofia stadsdelsförvaltning i Stockholm och som därefter skickades vidare till Nacka. Trots att LVM-anmälan inkom till Nacka kommun ankomststämplades aldrig anmälan utan skickades vidare med en liten handskrivna lapp tillbaka till Stockholm (bilaga 2). Den 14 november inkom LVM-anmälan till Enheten för hemlösa via Katarina-Sofia stadsdel.

På den handskrivna lappen stod att han inte vistades i Nacka och så började tvisten om igen. LVM-anmälan bifogas.

Länsstyrelsen (handläggare) uppmanade Enheten för hemlösa att inte göra något åt LVM-anmälan, eftersom de fortfarande hävdade att det var Nackas ansvar. Trots Länsstyrelsens tydliga anvisningar till Nacka beslutade sig Nacka för att tolka deras uppfattning som ”enbart rekommendationer”, som inte behöver följas. Det har vid flera tillfällen visat sig att Länsstyrelsen som är tillsynsmyndighet, saknar möjligheter att utfärda sanktioner, vilket Nacka i detta fall utnyttjat. Enheten har alltid följt Länsstyrelsens rekommendationer vid liknande tvister också tidigare, detta för att ha något att hålla sig till vid uppkomna tvister.

Stockholms ansvar för akuta insatser

På grund av den oro för CC:s hälsa som uppstod genom den inkomna LVM-anmälan, kontaktade Enheten de uppsökare som finns i Stockholm och de som finns inom landstinget, för att hitta CC. Dessa aktiva insatser resulterade i att han tog kontakt med oss den 2 januari 2003. Syftet var att se till att CC skulle få den vård som han uppenbarligen var i så stort behov av av Nacka kommun. Fortfarande vägrade Nacka bistå CC vars hälsa blev allt sämre. Den tolkning som både Enheten för hemlösa och Länsstyrelsen gjort av vistelsekommunbegreppet innebar att sektionschef JJ beslutade sig för att bistå CC med akuta insatser, eftersom Nacka fortfarande vägrade att ha något med honom att göra. Det kändes också angeläget, inte minst av humanitära skäl.

När det gäller mer långtgående behandlingsinsatser som CC ansökt om har Enheten hänvisat honom till Nacka. Under november månad besöker CC Nackas beroendemottagning för att ansöka om vård. Ansökan ledde till ett nytt avslagsbeslut från Nacka socialtjänst den 9 december.

Tolkning av vistelsekommunbegreppet

CC vistas i Stockholm dagtid och – åtminstone – de nätter han har sovit på härbärgen här. De flesta missbrukare i Stockholms län vistas nästan dagligen i Stockholms city, där kompisar och droger finns. Missbrukarna rör sig oftast i miljöer där det för tillfället är lättast att hitta droger. Plattan, Centralen, Medborgarplatsen är några av de platser där handel med droger pågår och då CC är en aktiv heroinmissbrukare, söker han sig dit.

Utöver förekomsten av droger i centrala Stockholm finns länets samlade härbärgen också här. Därtill kommer alla olika daghärbärgen. Alla dessa verksamheter finns i centrala Stockholm. Det finns mycket få eller inga verksamheter i länet som riktar sig till hemlösa missbrukare.

CC har haft tider bokade på socialkontoret i Nacka, men han har enligt CC, inte lyckats passa dem så bra när han är inne i ett aktivt missbruk.

Många missbrukare uppehåller sig i Stockholms city

Att som Nacka kommun hänvisa till att CC *för länge sedan lämnat Nacka kommun* är direkt felaktigt, då han fick bistånd den 8 augusti 2002 till härbärke på Bostället och efter Länsstyrelsens anvisning bistånd till härbärke den 10 oktober 2002. Han kom för första gången till Enheten den 15 augusti genom att en handläggare i Nacka hänvisade honom hit. Att CC är känd av uppsökarna i Stockholms city som har som uppgift att söka upp hemlösa missbrukare i vissa miljöer för att motivera dem till vård i hemkommunen, är inget skäl att knyta honom till Stockholm. Uppsökarna har kontakt med personer från hela landet som då och då vistas i centrala Stockholm (det gäller även personer från Ryssland och Baltikum som utgör ett växande antal).

Stockholm har tagit sitt ansvar genom att ge akut bistånd när CC vistas i centrala Stockholm tillsammans med andra missbrukare, men att inleda en mer långsiktig behandlingsinsats ankommer på Nacka, som hemkommun.

Vistelsekommunbegreppet ska inte tolkas så att så fort en person tar bussen över kommungränsen upphör socialtjänstens ansvar.

Nacka hänvisar till att CC inte varaktigt vistas i kommunen. Vilka möjligheter har CC att varaktigt vistas i kommunen som hemlös? Det är heller inte rimligt att avvisa en person för att man saknar de resurser som krävs som i detta fall akuta boendeplatser. För hemlösa missbrukare hör jakten på droger och sovplatser till överlevnadsstrategierna, det får man söka där de finns. Likaså hör ständiga avbrott i planering och insatser till vardagens socialarbete. CC har själv ansökt om vård i Nacka men avvisats, han är känd sedan många år av socialsekreterarna där. Han har förvisso avbrutit den senaste behandlingen sommaren 2002, men vill göra ett nytt försök. Misstankar om att han kanske inte kommer att fullfölja en behandling är heller inget skäl till att hänvisa honom till en annan kommun. Ett avslag kan vara befogat, men då bör man föreslå andra mer adekvata insatser. Det här handlar inte om försörjningsstöd, utan om en ung människa med grava missbruksproblem, en trasslig bakgrund där hans familj vräktes när han var tonåring och som är och under lång tid har varit i behov av behandlingsinsatser och en bostad.

Länsstyrelsen kontaktades för att bidra till att lösa tvisten mellan Stockholm och Nacka. De gav ett muntligt besked den 10 oktober att de

ansåg att Nacka hade ansvaret. Detta godkände Nacka och då fann Länsstyrelsen inget skäl att ge samma besked skriftligt, men sedan har alltså Nacka ändrat sig. Nu hänvisar de enbart till att de inte fått ett skriftligt svar av Länsstyrelsen. Nacka hävdar att Stockholm försöker kringgå socialtjänstlagen med hjälp av Länsstyrelsen. Påståendet att Länsstyrelsen "hjälp" Enheten tycks bygga på uppfattningen att tillsynsmyndigheten har andra än objektivt sakliga skäl för sin bedömning av rättsläget. Det är minst sagt förvånande.

Det är inga stora avstånd mellan Nacka och Stockholm, på några minuter är man över gränsen. De miljöer som lockar missbrukare till centrala Stockholm är tillgången på droger, många hemlösa missbrukare i samma situation, men även de resurser som tillskapats under senare år med natthärbärgen, gratismat på daghärbärgen, stöd av frivilligorganisationernas volontärer m m.

Sammanfattningsvis har Stockholm på olika sätt visat att man tar sitt ansvar för dem som vistas i staden med akuta insatser, mänskligt bemötande, med uppsökande insatser på Plattan, på Centralstationen m m. Det är många hemlösa missbrukare som vistas i centrala Stockholm, men som har sin anknytning till någon kranskommun i länet. För de flesta kommuner är det självklart att dessa personer för ett sådant kringflackande liv, utan att hemkommunen avslutar dem som ärende eller avslår deras ansökningar. Stockholm samarbetar med de flesta kommuner kring dessa personer och ger akut hjälp då behov finns.

I ett beslut den 23 februari 2004 anförde *JO André* följande.

Enligt 2 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453), SoL, svarar varje kommun för socialtjänsten inom sitt område. Kommunen har det yttersta ansvaret för att de som vistas i kommunen får det stöd och den hjälp som de behöver (2 kap. 2 § första stycket SoL). Bestämmelserna i 2 kap. 1 och 2 §§ SoL innebär att socialnämnden i den kommun där den enskilde befinner sig när hjälpbehovet uppkommer är behörig och skyldig att vidta erforderliga åtgärder. Denna behörighet får anses bestå så länge hjälpbehovet föreligger, oavsett om den hjälpbehövande finns kvar i kommunen (se bl.a. RÅ 1989:50). Det är således vistelsekommunen som har det yttersta ansvaret för att den enskilde får det stöd och den hjälp som han eller hon behöver. Från huvudregeln om vistelsekommunens ansvar finns vissa undantag som regleras i 2 kap. 3 § och 16 kap. 2 § SoL. Dessa undantag är dock inte av intresse i förevarande fall.

Socialstyrelsen har i sin publikation EKONOMISKT BISTÅND – Stöd för rättstillämpning och handläggning av ärenden i den kommunala socialtjänsten (2003) anført följande vad gäller ansvarsfördelningen mellan kommunerna (s. 122 f.).

Vistelsekommun

Den kommun som någon mer eller mindre tillfälligt vistas i när hjälpbehovet inträder kallas för vistelsekommun. Kommunens skyldighet att pröva en persons behov av ekonomiskt bistånd påverkas inte av vistelsetidens längd. Detta ansvar gäller även om en person vistas helt tillfälligt i en kommun men är bosatt i en annan. Omfattningen av det bistånd som vistelsekommunen kan ha skyldighet att ge kan däremot påverkas av den tid som han eller hon vistas där och under vilka förhållanden. /.../

Socialtjänsten i den kommun där den enskilde befinner sig när ett hjälpbehov uppkommer är behörig att vidta nödvändiga åtgärder så länge som hjälpbehovet kvarstår – oavsett om den hjälpbehövande finns kvar i kommunen eller inte. Behörigheten upphör först när ärendet flyttas över till socialtjänsten i en annan kommun i den ordning som föreskrivs i 16 kap. 1 § SoL. Det utesluter emellertid inte att socialtjänsten i en annan kommun kan vara skyldig att bevilja den enskilde vård och hjälp om denne vistas i kommunen.

Hemkommun

Med hemkommun avses den kommun där en person är bosatt större delen av året. Hemkommun kan också i detta sammanhang benämnas hemvist. För det mesta sammanfaller vistelsekommunen med hemkommunen. Om det finns en hemkommun kan det ha betydelse för omfattningen på det bistånd som vistelsekommunen är skyldig att ge. För den som saknar fast bostad kan det vara svårt att bestämma vilken kommun som ska anses vara hemkommun. Enbart det förhållandet att någon är folkbokförd i en viss kommun behöver inte göra den kommunen till hemkommun; det kan möjligen vara en indikation som tillsammans med andra förhållanden, t.ex. att någon mer än tillfälligt har eller har haft kontakt med socialtjänsten, kan göra det rimligt att betrakta den kommunen som hemkommun.

Den inhämtade utredningen ger vid handen att Stockholms kommun har varit behörig och även skyldig att besluta om akuta insatser beträffande CC. Den egentliga tvistefrågan i ärendet är vilken av kommunerna som har haft huvudansvaret för mer långsiktiga behandlingsinsatser rörande honom.

Socialnämnden i Nacka kommun beslutade den 9 december 2002 att avslå en ansökan från CC om bistånd enligt 4 kap. 1 § SoL till subutexbehandling. Grunden för avslagsbeslutet var att "CC sedan ett flertal år tillbaka ej vistas i Nacka kommun eller har haft pågående behandlingsinsatser sedan 020611".

Ett sådant beslut som det här var fråga om får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Det är därför närmast en fråga för domstol att ta ställning till om en kommun som meddelat ett avslagsbeslut på den grund som angetts ovan har haft fog för sin bedömning eller om kommunen fortfarande är skyldig att bevilja den enskilde stöd och hjälp. Det är således inte JO:s uppgift att i ett enskilt fall slå fast vilken kommun som har skyldighet att svara för erforderliga hjälpinsatser. Min granskning i den här typen av ärenden är som regel inriktad på att kontrollera att enskildas rätt inte blir lidande på grund av en konflikt mellan kommuner eller mellan en kommun och en annan huvudman om vilken av dem som har ansvaret.

I ifrågavarande ärende har Enheten för hemlösa uppgett till JO att enheten, efter att ha bistått CC med akuta insatser, senare även beslutat att betala för behandling av hans missbruksproblem. Av allt att döma har CC därigenom inte drabbats av konflikten mellan kommunerna på ett sådant sätt att det utgör skäl för mig att gå vidare i frågan för att utreda om det finns anledning att utkräva ansvar för felaktig handläggning

Jag kan ändå inte underlåta att göra den reflektionen att det måste ifrågasättas om Nacka kommun – på det sätt som gjordes – utan vidare har kunnat fransäga sig det övergripande ansvaret för CC. Han var folkbokförd i Nacka kommun och det var där som hans grundläggande hjälpbehov hade uppkommit. Han hade under åren även fått flera insatser från socialtjänsten i Nacka, bl.a. LVM-vård, och så sent som sommaren 2002 vistades han på ett behandlingshem på Nacka kommuns bekostnad.

Frågan om vilken kommun som har ansvaret för att tillhandahålla olika biståndsinsatser kan vara komplicerad, i synnerhet när det gäller personer som saknar fast bostad och som rör sig mellan olika kommuner. Det går inte att ange några uttömmande riktlinjer för hur saken skall avgöras. Numera föreligger dock en ordning för hur tvister angående överflyttning av ett socialtjänstärende från en kommun till en annan skall lösas.

Efter en ändring av 16 kap. 1 § SoL, som trädde i kraft den 1 juli 2003, har bestämmelsen getts följande lydelse.

Ett ärende som avser vård eller någon annan åtgärd i fråga om en enskild person kan flyttas över till en annan socialnämnd.

Överflyttning skall ske om den som berörs av ärendet har starkast anknytning till den andra kommunen och det med hänsyn till den enskildes önskemål, hjälpbehovets varaktighet och omständigheterna i övrigt framstår som lämpligt.

Om berörda kommuner inte kan komma överens om överflyttning, får den kommun där frågan om överflyttning kommit upp ansöka om överflyttning av ärendet hos den länsstyrelse där den andra kommunen ligger.

Uppgifter som behövs för att en socialnämnd skall kunna ta över ett ärende skall lämnas ut av den socialnämnd från vilken överlämnandet sker.

Länsstyrelsens beslut i fråga om överflyttning av ärende får enligt 16 kap. 4 § SoL överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Lagändringen innebär att riktlinjer för kommunernas bedömning vid handläggningen av överflyttningsfrågor kommer att utvecklas genom förvaltningsdomstolarnas praxis. Eftersom jag inte vill föregripa den rättstillämpning som därvid ankommer på domstolarna finner jag inte skäl att anlägga några ytterligare synpunkter på tvisten mellan Socialnämnden i Nacka kommun och Enheten för hemlösa i Stockholms kommun rörande ärendet beträffande CC.